

บันทึก

เรื่อง อำนาจของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครในการอนุมัติเบิกค่าใช้จ่าย
ในการเดินทางไปราชการของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร

ประธานสภากรุงเทพมหานครได้มีหนังสือ ที่ กท.๐๒๐๐/พ.๓๘ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๓๐ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า โดยที่ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครและสมาชิกสภาเขต พ.ศ.๒๕๒๙ ข้อ ๖ วรรคหนึ่ง^๑ได้กำหนดไว้ว่า “สมาชิกสภากรุงเทพมหานครซึ่งจะเดินทางไปราชการโดยเบิกค่าใช้จ่ายจากงบประมาณของกรุงเทพมหานคร จะต้องได้รับความเห็นชอบจากประธานสภากรุงเทพมหานคร และนำเสนอผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเพื่ออนุมัติเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทาง” และมาตรา ๙^๒แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ บัญญัติให้การบริหารกรุงเทพมหานครประกอบด้วยสภากรุงเทพมหานครและผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครนั้นตั้งไว้เป็นประจำทุกปีในงบประมาณรายจ่ายของกรุงเทพมหานครในหมวดค่าใช้สอยของสำนักงานเลขานุการสภากรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นหน่วยงานในสังกัดกรุงเทพมหานครหน่วยงานหนึ่ง และการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครนั้นให้ถือตามอัตราและหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการโดยอนุโลม สภากรุงเทพมหานครจึงขอหารือว่า การที่สมาชิกสภากรุงเทพมหานครขออนุมัติเดินทางไปราชการต่างประเทศหากประธานสภากรุงเทพมหานครได้ให้ความเห็นชอบในตัวบุคคลที่จะเดินทางไปราชการแล้วผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครจะไม่อนุมัติในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทาง หรือไม่อนุมัติบางรายการ เช่น ไม่อนุมัติให้เบิกค่าพาหนะ(ค่าโดยสารเครื่องบิน) จะได้หรือไม่

^๑ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครและสมาชิกสภาเขต พ.ศ.๒๕๒๙

ข้อ ๖ สมาชิกสภากรุงเทพมหานครซึ่งจะเดินทางไปราชการโดยเบิกค่าใช้จ่ายจากงบประมาณของกรุงเทพมหานคร จะต้องได้รับความเห็นชอบจากประธานสภากรุงเทพมหานคร และนำเสนอผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเพื่ออนุมัติเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

สมาชิกสภาเขตซึ่งจะเดินทางไปราชการโดยเบิกค่าใช้จ่ายจากงบประมาณของกรุงเทพมหานคร จะต้องได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

^๒พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.๒๕๒๘

มาตรา ๙ การบริหารกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย

(๑) สภากรุงเทพมหานคร

(๒) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๖) ได้พิจารณาปัญหาตามข้อหารือของประธานสภากรุงเทพมหานครดังกล่าวแล้ว เห็นว่า โดยที่ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครและสมาชิกสภาเขต พ.ศ.๒๕๒๙ ได้กำหนดให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นผู้รักษาการตามข้อบัญญัติดังกล่าว^๓ และในส่วนของหลักเกณฑ์การเดินทางไปราชการของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครนั้น ข้อ ๖ วรรคหนึ่ง^๔ ของข้อบัญญัติดังกล่าว ได้กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ทั้งของประธานสภากรุงเทพมหานครและของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครที่จะเป็นผู้พิจารณาดำเนินการ ฉะนั้น ปัญหาตามข้อหารือของประธานสภากรุงเทพมหานครที่ประสงค์จะให้ตีความอำนาจในการอนุมัติเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครตามข้อ ๖ วรรคหนึ่ง ของข้อบัญญัติฉบับนี้ว่า จะไม่อนุมัติเบิกค่าใช้จ่ายทั้งหมดหรือบางส่วนให้แก่สมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่ได้รับความเห็นชอบในการเดินทางไปราชการจากประธานสภากรุงเทพมหานครแล้ว ได้หรือไม่เพียงใด นั้น จึงเป็นปัญหาเกี่ยวกับการพิจารณาขอบเขตอำนาจหน้าที่ระหว่างประธานสภากรุงเทพมหานครกับผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครตามข้อบัญญัติดังกล่าว ซึ่งการพิจารณาให้ความเห็นในเรื่องนี้ไปในทางหนึ่งทางใดย่อมเล็กน้อยเห็นได้ว่าอาจมีผลทำให้เกิดข้อขัดแย้งขึ้นระหว่างสภากรุงเทพมหานครกับผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานครโดยตรง ปัญหาในเรื่องนี้จึงเป็นเรื่องซึ่งหากให้ความเห็นแล้วจะมีผลกระทบกระเทือนในทางการเมืองตามนัยข้อ ๙ (๓)^๕ ของระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกา ว่าด้วยการรับปรึกษาให้ความเห็นทางกฎหมายของกรรมการร่างกฎหมาย พ.ศ.๒๕๒๒

^๓ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครและสมาชิกสภาเขต พ.ศ.๒๕๒๙

ข้อ ๕ ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครรักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกข้อบัญญัติระเบียบ คำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง ตามวรรคหนึ่งนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

^๔โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑)

^๕ระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกา ว่าด้วยการรับปรึกษาให้ความเห็นทางกฎหมายของกรรมการร่างกฎหมาย พ.ศ.๒๕๒๒

ข้อ ๙ กรรมการร่างกฎหมายจะไม่พิจารณาให้ความเห็นทางกฎหมายในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) เรื่องที่มีการฟ้องร้องเป็นคดีอยู่ในศาล

(๒) เรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสถาบันอื่นอยู่แล้วตามกฎหมายและ กรรมการร่างกฎหมายเห็นว่าสมควรให้มีการดำเนินการตามกฎหมายนั้นก่อนเพื่อประโยชน์แก่การบริหารราชการแผ่นดิน

(๓) เรื่องซึ่งหากให้ความเห็นแล้วจะมีผลกระทบกระเทือนในทางการเมืองหรือทางการต่างประเทศ

ทั้งนี้ เว้นแต่จะเป็นเรื่องที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีจะได้มีสิทธิหรือมีคำสั่งเป็นการภายในให้พิจารณา

โดยเหตุผลดังกล่าวคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๖) จึงเห็นว่า ยังไม่สมควรพิจารณาให้ความเห็นในปัญหาดังกล่าวในชั้นนี้ อย่างไรก็ตาม หากประธานสภากรุงเทพมหานครเห็นว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการตีความในเรื่องนี้ ประธานสภากรุงเทพมหานครก็อาจดำเนินการตามวรรคสองของข้อ ๙ ของระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกา ว่าด้วยการรับปรึกษาให้ความเห็นทางกฎหมายของกรรมการร่างกฎหมาย พ.ศ.๒๕๒๒ กล่าวคือ ขอให้คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมีมติหรือคำสั่งเป็นการภายในให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาต่อไป

(ลงชื่อ) อมร จันทรสุมบุรณ์

(นายอมร จันทรสุมบุรณ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กรกฎาคม ๒๕๓๐